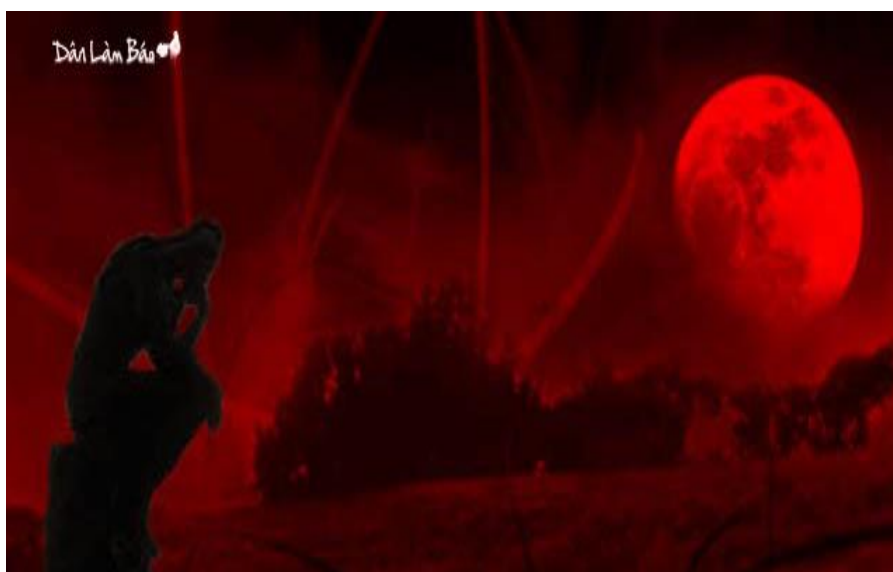

Thế kỷ buồn trên quê hương tôi!

Thiên Kim (Danlambao)

Những giọt máu hồng, lăn trên khuôn mặt
Những dòng máu hồng, ướt đẫm châu thân
Mặt trời buồn vương, mặt trời nhỏ lệ
Trước cảnh đòn thù, máu chảy đau thương

Dân đòi biển trong, những thuyền cá sạch
Dân đòi rừng quý, những triệu cây xanh
Chỉ muốn sống thôi, sao người bách hại
Cho giặc thù vào phá nát tương lai?

Quê hương đã mất, Nam Quan Bản giốc
Quê hương đã mất Hoàng Trường, biển Đông
Ai đã bán buôn địa đầu biên giới
Ôi, quê hương ta giờ quá toi bời

Biển đã độc rồi, nguồn sinh lực cạn
Rừng đã chết rồi, hơi thở mong manh
Những ngày đau thương, hờn oán lan tràn
Đời sống con người, ngập tràn nghiệt oan!

Gần thế kỷ qua, chùng như tuyệt vọng
Người cai trị người, máu chảy thành sông
Nghịch oán gì không? Quê hương thống khổ
Đất nước huy hoàng, bỗng chốc hư không

Chờ tia rực rỡ, giờ phút rạng đông
Trăm triệu con tim, hân hoan sống động
Chờ một sáng mai, bầu trời mở rộng
Thoát đêm tăm tối, vầng nắng mênh mông...

Thiên Kim

<http://danlambaovn.blogspot.com/>

www.vietnamvanhien.net